

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: **P. U., S. X., P.**, zast. JUDr. I. M. J., advokátkou so sídlom H. X., P., proti žalovanému: **Primátor mesta Partizánske**, Nám. SNP 212/4, Partizánske, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 3. februára 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/16/2010 – 34 zo dňa 7. septembra 2010 jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/16/2010 – 34 zo dňa 7. septembra 2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 3. februára 2010 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O. s. p. a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku nahradiť trovy konania vo výške **320,10 €** k rukám právnej zástupkyne žalobcu.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým na odvolanie čiastočne vyhovel žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa – Správy majetku mesta, n. o. Partizánske č. 12/2010 zo dňa 18.1.2010 zmenil tak, že žalobcovi sa poskytujú kópie ponúk uchádzačov C., s.r.o., Š., s.r.o., D. R. a zároveň rozhodol, že kópie hlasovacích lístkov všetkých členov komisie sa neposkytujú.

V odôvodnení predmetného rozsudku krajský súd uviedol, že zák. č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Zákon“) v § 5 upravil povinné zverejňovanie informácií a v § 8 až § 12 upravil obmedzenia prístupu k informáciám. Uchádzačom, ktorí sa zúčastnili výberového konania neboli poskytnuté verejné financie na vypracovanie materiálov včítane ponúk predložených do výberového konania, ani nešlo o použitie takýchto prostriedkov na uvedený účel. Za nakladanie s majetkom mesta v zmysle § 11 ods. 2 Zákona možno považovať sprístupnenie informácie o uzatvorenej zmluve o prenájme nebytových priestorov, ktorú žalobcovi sprístupnil správny orgán prvého stupňa. Žalovaný dôvodne obmedzil sprístupnenie informácie týkajúcej sa ponúk a ich podkladov od tých uchádzačov výberového konania, ktorým to zákon neukladá a ktorí so sprístupnením informácie nesúhlasili.

Krajský súd sa rovnako stotožnil s nesprístupnením informácií týkajúcich sa hlasovania jednotlivými členmi výberovej komisie, keď uviedol, že na prejednávajúcu vec nie je možné analogicky použiť § 5 ods. 2, § 5 ods. 9 Zákona, pretože nešlo o hlasovanie mestského zastupiteľstva vo veci, v ktorej orgán samosprávy rozhoduje podľa zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov. Prvostupňový správny orgán ustanovil pre konkrétne výberové konanie výberovú komisiu pre výber nájomcu na prenájom nebytového priestoru, pričom pre výberové konanie boli vopred stanovené kritéria. Hlasovacie lístky spracované jednotlivými členmi výberovej komisie tvorili len časť procesu výberového konania. Sprístupnenie informácie o hlasovacích lístkoch nemá oporu v Zákone.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd v súlade s § 250k ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote dňa 25.10.2010 odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie, pričom namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa.

Uviedol, že žiadal o sprístupnenie informácií týkajúcich sa nakladania s majetkom obce. Z informácií, ktoré mu žalovaný sprístupnil malo vyplývať, že minimálne dve ponuky predložené do výberového konania boli výhodnejšie ako ponuka uchádzača, s ktorým bola uzavretá nájomná zmluva. Nakladaním s majetkom mesta treba rozumieť práve výberové

konanie, ktoré bolo vyhlásené za účelom riadneho hospodárenia mesta tak, aby jeho využitie bolo v prospech rozvoja mesta a jeho občanov. Výberová komisia, ktorá bola ustanovená pre toto výberové konanie bola povinná postupovať s odbornou starostlivosťou a vybrať ponuku, ktorá bola pre rozvoj mesta najvýhodnejšia. Ak bola informácia povinnej osobe odovzdaná dobrovoľne, bez toho, aby takúto povinnosť ukladal zákon, povinná osoba písomne vyzve toho, kto informáciu poskytol, aby oznámil, či s jej sprístupnením súhlasí, avšak Zákon jasne ustanovuje výnimky, v ktorých nemožno odmietnuť prístup k informáciám, a to v prípadoch, kedy je záujem spoločnosti na zverejnení príslušných informácií silnejší ako na ochrane údajov. Informácie, ktoré sa týkajú hospodárenia s verejnými prostriedkami alebo nakladania s majetkom štátu alebo obce sa sprístupnia vždy. Ponuky ostatných uchádzačov verejnej súťaže boli jednoznačne informáciami týkajúcimi sa nakladania s majetkom mesta, a preto bol žalovaný povinný tieto sprístupniť.

Žalobca ďalej uviedol, že mesto Partizánske je zakladateľom Správy majetku mesta, n. o., ktorej úlohou je aj správa nebytových priestorov vo vlastníctve mesta. Podľa čl. 1 všeobecne záväzného nariadenia mesta Partizánske č. 25/2009 o hospodárení s majetkom mesta a majetkom štátu zvereným mestu, mestské organizácie pri správe majetku mesta a svojej hospodárskej činnosti sú povinné dodržiavať zásady a princípy efektívneho hospodárenia a zveľad'ovania majetku mesta. Žalobca opätovne poukázal na § 5 ods. 2, § 5 ods. 9 Zákona, ktoré mali byť v prejednávanej veci primerane použité. Hlasovanie výberovej komisie neziskovej organizácie mesta síce nespadá pod povinne, aktívne zverejňované informácie, ale rozhodne nie je tajnou informáciou, ktorá by bola vymedzená v § 8 až § 12 Zákona. Komisia svojim rozhodnutím rozhodla o výsledku verejnej súťaže, ktorý nezohľadnil vopred stanovené kritéria hodnotenia výberového konania.

Záverom žalobca vyčíslil výšku náhrady trov konania, ktorú v prípade úspechu žiadal priznať.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 16.11.2010 vyjadril žalovaný tak, že napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že kópie ponúk uchádzačov výberového konania na prenájom nebytových priestorov nemôžu, bez ich realizácie, znamenať používanie alebo nakladanie s majetkom mesta, preto dôvodne obmedzil sprístupnenie informácie týkajúcej sa ponúk a podkladov od tých uchádzačov, ktorým to zákon neukladá a ktorí so sprístupnením informácie nesúhlasili. Požadovaná informácia sa nesprístupní, ak obsahuje utajovanú skutočnosť, bankové tajomstvo, know – how a pod., ale aj v prípade, že existuje iný zákonný dôvod

obmedzenia prístupu k informáciám, pričom za takýto dôvod sa považuje odovzdanie informácie osobou, ktorej túto povinnosť zákon neukladá a ktorá na výzvu povinnej osoby oznámila, že so sprístupnením informácie nesúhlasí. Uviedol, že táto úprava súvisí s § 11 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje ochranu osobnosti fyzickej osoby, pričom ochrana osobnosti sa poskytuje nielen proti zásahom, ktoré už vyvolali škodlivé následky alebo ujmu ale aj proti zásahom, ktoré iba ohrozujú osobnosť. Údaje požadované žalobcom týkajúce sa jednotlivých ponúk, t. j. mena a priezviska fyzickej osoby a ich ponúk sú údajmi, ktorých sprístupnením by došlo k zásahu do práva na súkromie fyzickej osoby. Uvedením požadovaných údajov bez súhlasu uchádzača výberového konania by došlo k zásahu do jeho osobnostných práv a prípadnému zhoršeniu postavenia konkrétnej fyzickej osoby v spoločnosti, a to vyzradením jej obchodného tajomstva, know – how.

K nesprístupneniu kópií hlasovacích lístkov členov výberovej komisie žalovaný uviedol, že dlhšie hlasovanie bolo internou záležitosťou členov výberovej komisie a slúžilo ako podklad a pomôcka ku konečnému vyhodnoteniu výberového konania, pričom poukázal na svoje vyjadrenie k žalobe. Uviedol, že úmyslom zákonodarcu pri prijímaní Zákona bolo sprístupniť verejnosti informácie, ktorými disponuje povinná osoba, najmä s ohľadom na výkon jej vlastnej činnosti, najmä informácie ako za verejné financie vykonáva svoje právomoci vyplývajúce jej zo zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, čoho dôkazom je ustanovenie Zákona o tom, že informácie o rozhodnutí povinnej osoby sú vyňaté z obmedzenia alebo z vylúčenia ich sprístupnenia, nakoľko rozhodnutie je esenciálnym výsledkom rozhodovacej činnosti povinnej osoby pri aplikácii práva voči konkrétnej osobe. Zákon nemožno považovať za prostriedok, ktorým sa akákoľvek osoba prostredníctvom žiadosti môže domáhať informácií, ktoré by inak nemala možnosť získať. Správny orgán týmito informáciami disponuje len preto, že iná fyzická alebo právnická osoba využila svoju autonómnu vôľu a slobodu rozhodovania a rozhodla sa požiadať o vydanie individuálneho správneho aktu, ktorý jej v konečnom dôsledku prizná určité práva a tým umožní legálne realizovať činnosť, ktorú zamýšľala. S takýto konaním následne spája osobitný právny predpis povinnosť fyzickej alebo právnickej osoby pri využívaní jej práv alebo plnení povinností takéto informácie správne orgánu predložiť za účelom vydania akéhokoľvek materiálneho rozhodnutia. Správny orgán ako povinná osoba by nemal k dispozícii dokumenty, informácie alebo iné údaje, ak by tretia osoba nemala záujem využiť svoju slobodnú autonómnu vôľu a napr. slobodu podnikania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu

predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.11.2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa v administratívnom konaní domáhal poskytnutia informácií o výberovom konaní, a to konkrétne kópií ponúk všetkých účastníkov konania vrátane všetkých dokumentov, ktoré mali byť súčasťou ponuky, menného zoznamu členov komisie, ktorá rozhodovala o výsledkoch výberového konania, kópie hlasovacích lístkov členov komisie, na ktorých bolo zrejmé, kto a ako hlasoval, popis kľúča (algoritmu), podľa ktorého sa hlasovanie vyhodnocovalo a kópiu zmluvy o prenájme nebytových priestorov.

Správny orgán prvého stupňa žalobcovi sprístupnil informácie o ponukách jednotlivých uchádzačov, menný zoznam členov komisie, kópiu konečnej tabuľky hodnotenia a popisu kľúča, podľa ktorého sa hodnotilo, kópiu zmluvy o nájme nebytových priestorov. Správny orgán neposkytol kópie ponúk všetkých záujemcov s odôvodnením, že nedisponuje súhlasom na sprístupnenie informácií od účastníkov prihlásených do výberového konania. Rovnako neposkytol ani kópie hlasovacích lístkov, pričom v tejto časti svoje rozhodnutie nezdôvodnil.

Na odvolanie žalobcu žalovaný zmenil prvostupňové správne rozhodnutie tak, že sprístupnil kópie ponúk uchádzačov, ktorí vyjadrili súhlas s ich zverejnením v zmysle § 11

ods. 1 písm. a/ Zákona a nesprístupnil kópie hlasovacích lístkov všetkých členov komisie s poukazom na § 9 ods. 3 Zákona dôvodiac tým, že v taxatívnom výpočte údajov, ktoré musia byť sprístupnené o členovi výberovej komisie sa hlasovanie neuvádza a v zmysle pravidiel a podmienok výberového konania sa dá analogicky použiť zákon o verejnom obstarávaní, v ktorom sa uvádza, že vyhodnocovanie ponúk komisiou je neverejné.

Podľa ústavného zák. č. 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky čl. 17 ods. 1 sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa ústavného zák. č. 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky čl. 17 ods. 5 štátne orgány a orgány územnej samosprávy sú povinné primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti. Podmienky a vykonanie ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy SR orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

Podľa § 1 Zákona tento zákon upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

Podľa § 8 Zákona ak požadovaná informácia tvorí utajovanú skutočnosť podľa osobitného zákona alebo je predmetom bankového tajomstva alebo daňového tajomstva podľa osobitného zákona, ku ktorým žiadateľ nemá oprávnený prístup, povinná osoba ju nesprístupní s uvedením odkazu na príslušný právny predpis.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným

súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.

Podľa § 9 ods. 3 Zákona povinná osoba sprístupní na účely informovania verejnosti osobné údaje fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom o fyzickej osobe, ktorá je verejným funkcionárom, poslancom obecného zastupiteľstva, predstaveným v štátnej službe, odborníkom plniacim úlohy pre člena vlády Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky, vedúcim zamestnancom vykonávajúcim práce vo verejnom záujme, vedúcim zamestnancom zamestnávateľa, ktorým je orgán verejnej moci, nadriadeným v služobnom pomere alebo členom hodnotiacej komisie alebo iného obdobného orgánu, ktorý sa zúčastňuje na procese rozhodovania o použití verejných prostriedkov. Podľa prvej vety sa sprístupňujú osobné údaje v rozsahu

- a) titul,
- b) meno,
- c) priezvisko,
- d) funkcia a deň ustanovenia alebo vymenovania do funkcie,
- e) pracovné zaradenie a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti,
- f) miesto výkonu funkcie alebo pracovnej činnosti a orgán, v ktorom túto funkciu alebo činnosť vykonáva,
- g) mzda, plat alebo platové pomery a ďalšie finančné náležitosti priznané za výkon funkcie alebo za výkon pracovnej činnosti, ak sú uhrádzané zo štátneho rozpočtu alebo z iného verejného rozpočtu.

Podľa § 10 ods. 1 Zákona informácie označené ako obchodné tajomstvo povinná osoba nesprístupní.

Podľa § 10 ods. 2 Zákona porušením alebo ohrozením obchodného tajomstva nie je najmä sprístupnenie informácie

- a) týkajúcej sa závažného vplyvu na zdravie ľudí, svetové kultúrne a prírodné dedičstvo, životné prostredie vrátane biologickej diverzity a ekologickej stability,
- b) o znečisťovaní životného prostredia,

c) ktorá sa získala za verejné financie alebo sa týka používania verejných financií alebo nakladania s majetkom štátu alebo majetkom obce,

d) o štátnej pomoci a informácie podľa § 3 ods. 2.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak jej bola odovzdaná osobou, ktorej takú povinnosť zákon neukladá a ktorá na výzvu povinnej osoby písomne oznámila, že so sprístupnením informácie nesúhlasí. Ak na výzvu povinnej osoby neodpovie osoba oprávnená udeliť súhlas na sprístupnenie informácie do siedmich dní, predpokladá sa, že so sprístupnením informácie súhlasí. Na tieto následky musí byť osoba vo výzve upozornená,

Podľa § 11 ods. 2 Zákona ustanovenie písmena a/ sa nepoužije, ak ide o informácie, ktoré sa získali za verejné financie, alebo ak sú to informácie týkajúce sa použitia takých prostriedkov, alebo ak ide o informácie o nakladaní s majetkom štátu alebo majetkom obce.

Podľa § 12 Zákona všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií **po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon**. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

Podľa § 4 ods. 3 písm. a/ zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, obec pri výkone samosprávy najmä vykonáva úkony súvisiace s riadnym hospodárením s hnutelným a nehnuteľným majetkom obce a s majetkom vo vlastníctve štátu prenechaným obci do užívania.

Podľa § 8 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, majetkom obce sú veci vo vlastníctve obce a majetkové práva obce.

Podľa § 8 ods. 6 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, majetok obce a nakladanie s ním upravuje osobitný zákon (zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí).

Podľa § 12 ods. 9 písm. b/ zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, rokovania obecného zastupiteľstva sú zásadne verejné. Obecné zastupiteľstvo vyhlási rokovanie vždy za neverejné, ak predmetom rokovania sú informácie alebo veci chránené podľa osobitných zákonov; to neplatí, ak je predmetom rokovania obecného zastupiteľstva nakladanie s majetkom vo vlastníctve obce, najmä prevod vlastníctva k majetku vo vlastníctve obce, nadobudnutie majetku do vlastníctva obce alebo prenechanie majetku obce do užívania iným osobám.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení účinnom v čase napadnutých rozhodnutí (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. o majetku obcí“) obec hospodári so svojím majetkom samostatne alebo prostredníctvom správcu majetku obce (ďalej len "správca"), ktorým je jej rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zriadená podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9a ods. 1 zák. o majetku obcí ak tento zákon neustanovuje inak, prevody vlastníctva majetku obce sa musia vykonať

- a) na základe obchodnej verejnej súťaže,
- b) dobrovoľnou dražbou (ďalej len "dražba") alebo
- c) priamym predajom najmenej za cenu vo výške všeobecnej hodnoty majetku stanovenej podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9a ods. 2 zák. o majetku obcí obec zverejní zámer predat' svoj majetok a jeho spôsob na svojej úradnej tabuli, na internetovej stránke obce, ak ju má obec zriadenú, a v regionálnej tlači. Ak ide o prevod podľa odseku 1 písm. a/ a b/, musí oznámenie v regionálnej tlači obsahovať aspoň miesto, kde sú zverejnené podmienky obchodnej verejnej súťaže alebo dražby.

Podľa § 9a ods. 3 zák. o majetku obcí podmienky obchodnej verejnej súťaže obec uverejní minimálne na 15 dní pred uzávierkou na podávanie návrhov do obchodnej verejnej súťaže.

Podľa § 9a ods. 5 zák. o majetku obcí obec zverejní zámer predat' svoj majetok priamym predajom najmenej na 15 dní. Zároveň zverejní lehotu na doručenie cenových ponúk záujemcov. Obec nemôže previesť vlastníctvo svojho majetku priamym predajom, ak

všeobecná hodnota majetku stanovená podľa osobitného predpisu presiahne 40 000 eur. Nehnuteľnosť musí byť jednoznačne identifikovaná tak, aby nebola zameniteľná s inou nehnuteľnosťou. Stanovenie všeobecnej hodnoty majetku obce pri priamom predaji nesmie byť v deň schválenia prevodu obecným zastupiteľstvom staršie ako šesť mesiacov.

Podľa § 9a ods. 6 zák. o majetku obcí obec nemôže previesť vlastníctvo svojho majetku priamym predajom na fyzickú osobu, ktorá je v tejto obci

- a) starostom obce,
- b) poslancom obecného zastupiteľstva,
- c) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu právnickej osoby zriadenej alebo založenej obcou,
- d) prednostom obecného úradu,
- e) zamestnancom obce,
- f) hlavným kontrolórom obce,
- g) blízkou osobou osôb uvedených v písmenách a/ až f/.

Podľa § 9a ods. 7 zák. o majetku obcí obec nemôže previesť vlastníctvo svojho majetku priamym predajom na právnickú osobu, v ktorej zakladateľom, vlastníkom obchodného podielu, štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, členom riadiaceho, výkonného alebo dozorného orgánu je osoba uvedená v odseku 6; to neplatí, ak ide o právnickú osobu, ktorej zakladateľom je obec alebo v ktorej má obec obchodný podiel.

Podľa § 9a ods. 9 zák. o majetku obcí ustanovenia odsekov **1 až 3 a 5 až 7 je obec povinná primerane uplatniť aj pri prenechávaní majetku obce do nájmu**, a to najmenej za také nájomné, za aké sa v tom čase a na tom mieste obvykle prenechávajú do nájmu na dohodnutý účel rovnaké alebo porovnateľné nehnuteľnosti, okrem

- a) hnutelnej veci vo vlastníctve obce, ktorej zostatková cena je nižšia ako 3500 eur,
- b) nájmu majetku obce, ktorého trvanie s tým istým nájomcom neprekročí desať dní v kalendárnom mesiaci,
- c) prípadov hodných osobitného zreteľa, o ktorých obecné zastupiteľstvo rozhodne trojpätinovou väčšinou prítomných poslancov.

Ústava SR v čl. 26 ods. 1 zakotvuje právo na informácie, ktoré predstavuje právo na prijímanie informácií (získanie informácie do vlastnej dispozičnej sféry tak, aby mohla byť subjektom pre vlastnú potrebu, ako aj pre potrebu iných spracovaná, vid' nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06 – 59 zo dňa 28.7.2007) a k nemu korelujúci pozitívny záväzok štátu voči neidentifikovanej skupine subjektov. Obsah tohto záväzku je ozrejmeneý v ods. 5 cit. čl. ako povinnosť orgánov verejnej moci primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti, pričom podmienky a spôsob poskytovania informácií ustanoví zákon. Obdobnú úpravu obsahuje taktiež Listina základných práv a slobôd (čl. 17 ods. 1, 5). Podľa čl. 13 ods. 2, 3, 4 Ústavy SR medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom. Zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Zákon vymedzuje informácie, ktoré povinné osoby zverejňujú povinne, a to bez ohľadu na to, či o takéto informácie niekto požiadal (§ 5 a nasl. Zákona) a rovnako upravuje sprístupňovanie informácií na základe žiadosti (§ 14 a nasl. Zákona).

Pre obe kategórie prístupu k informáciám je potrebné aplikovať obmedzenia v zmysle § 8 až 12 Zákona.

Pokiaľ žalovaný v súvislosti s nesprístupnením informácií o hlasovaní členov výberovej komisie poukazoval na § 9 ods. 3 Zákona, takýto dôvod neobstojí.

Informáciu o hlasovaní členov výberovej komisie v priebehu výberového konania, pri nakladaní s majetkom obce, nemožno považovať za osobný údaj fyzickej osoby alebo informáciu osobnostnej povahy, ku ktorej Zákon podľa § 9 obmedzuje prístup. Navyiac je potrebné poukázať na skutočnosť, že informácie obsahujúce mená a priezviská členov výberovej komisie boli žalobcovi sprístupnené.

Pokiaľ žalovaný dôvodil tým, že pri nesprístupnení informácií o hlasovaní analogicky postupoval podľa zákona o verejnom obstarávaní, takýto postup nemá oporu v právnom poriadku. Zákon o verejnom obstarávaní sa ako osobitný predpis vzťahuje na zadávanie zákaziek na **dodanie tovaru**, zákaziek na **uskutočnenie stavebných prác**, zákaziek na **poskytnutie služieb, súťaž návrhov**. V prejednávanej veci šlo o verejnú obchodnú súťaž na **uzatvorenie zmluvy o prenájme nebytových priestorov** vo vlastníctve mesta, kde bol

použitý, zák. o obecnom zriadení, zák. o majetku obcí a Obchodný zákonník, ako aj VZN mesta Partizánske č. 25/2009, pričom tomuto výkladu nebráni ani skutočnosť, že správa majetku bola zverená neziskovej organizácii (na rozdiel od úpravy v § 6 ods. 1 zák. o majetku obcí). Žalovaný nebol verejným obstarávateľom, neriadil sa zákonom o verejnom obstarávaní, nemožno sa naň odvolávať len pri nesprístupnení informácií. Okrem iného je potrebné uviesť, že ustanovenie o vyhodnocovaní ponúk pri verejnom obstarávaní pojednáva o neverejnosti, t.j. ustanovuje, že postup komisie pri hodnotení ponúk prebieha bez prítomnosti tretích osôb, neupravuje sprístupňovanie informácií.

Najvyšší súd SR stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že sa nejedná o informáciu, ktorú bol žalovaný povinný zverejniť podľa § 5 ods. 2, ods. 9 Zákona, avšak ide o **sprístupenie informácie** na základe žiadosti.

Vychádzajúc z tohto, že z § 8 až § 12 Zákona nevyplývajú obmedzenia prístupu k informácii o hlasovaní, o sprístupnenie, ktorej žiadal žalobca (nejedná sa o utajované skutočnosti podľa osobitných predpisov, osobné údaje alebo ochranu osobnosti, obchodné tajomstvo alebo špeciálne dôvody obmedzeného prístupu podľa § 11 Zákona) a správny orgán ako povinná osoba v zmysle § 2 ods. 2 má plnú informačnú povinnosť v rozsahu svojej činnosti (súladne s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 236/06 zo dňa 6.6.2007), bolo potrebné uzavrieť, že pre nesprístupnenie požadovanej informácie nebol zákonný dôvod.

Pokiaľ sa žalobca domáhal sprístupnenia kópií ponúk všetkých účastníkov konania, vrátane všetkých dokumentov, ktoré mali byť súčasťou ponuky, Najvyšší súd SR sa prvotne zaoberal povahou týchto informácií, teda tým, či tieto možno považovať v zmysle § 11 ods. 2 Zákona za informácie o nakladaní s majetkom obce.

Správny orgán prvého stupňa vyhlásil dňa 20.10.2009 výberové konanie, účelom ktorého bolo vybrať najvhodnejší návrh na uzavretie zmluvy na dlhodobý (5 až 10 rokov s možnosťou predĺženia) prenájom nebytových priestorov. V priebehu výberového konania boli jednotlivými uchádzačmi predložené ponuky s požadovanými prílohami (podľa podmienok vopred určených správnym orgánom).

S poukazom na vyššie citované ustanovenia zák. o majetku obcí a zák. o obecnom zriadení Najvyšší súd SR dospel k záveru, že informácie, o sprístupnenie ktorých žalobca žiadal, je potrebné považovať za informácie v zmysle § 11 ods. 2 Zákona, a to práve majú

na zreteli dôvod ich poskytnutia správneho orgánu – účasť vo výberovom konaní, výsledkom ktorého bola zmluva o nájme nebytových priestorov.

Najvyšší súd SR sa nestotožňuje s výkladom krajského súdu, že len samotnú zmluvu o prenájme nebytových priestorov možno považovať za informáciu o nakladaní s majetkom mesta v zmysle § 11 ods. 2 Zákona. Sprístupnením len tejto zmluvy samej osebe nemožno sa v potrebnom rozsahu oboznámiť s postupom správneho orgánu pri nakladaní s majetkom mesta. Vo verejnej obchodnej súťaži bol vybraný najvhodnejší návrh zmluvy, preto informácie, ktoré mal konajúci k dispozícii, posúdením ktorých dospel k záveru, že určitá ponuka je najvhodnejšia, je potrebné zaradiť do okruhu informácií v zmysle § 11 ods. 2 Zákona. Správny orgán postupoval pri nakladaní s majetkom mesta podľa osobitných predpisov a treba zdôrazniť, že hospodáril nie so súkromným majetkom, preto je namieste požadovať pri takomto hospodárení čo najširší okruh sprístupňovaných informácií, keďže len ich sprístupnením je možné sledovať efektivitu, dodržiavanie povinností pri hospodárení s majetkom mesta a rovnako zabezpečovať transparentnosť očakávanú vo verejnej správe.

Pokiaľ správny orgán sprístupnil informácie o ponukách jednotlivých uchádzačov (vypísaním údajov), avšak pre sprístupnenie týchto konkrétnych ponúk a relevantných podkladov, z ktorých tieto informácie vyplývali, už dôvodil potrebou súhlasu jednotlivých uchádzačov, takýto postup nevyplýva zo žiadneho predpisu. Naviac takýmto postupom došlo k situácii, že aj uchádzač, ktorý bol vo výberovom konaní úspešný, odmietol poskytnúť súhlas v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona, a teda žalobcovi ako žiadateľovi nebola sprístupnená ani ponuka a súvisiace podklady, ktoré boli ohodnotené ako najvhodnejšie.

Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že nemožno sa na základe Zákona domáhať informácií, ktorými povinná osoba disponuje, len preto že iná osoba využila svoju autonómnu vôľu a slobodu rozhodovania (napr. slobodu podnikania) a rozhodla sa požiadať o vydanie individuálneho správneho aktu a ktoré by inak žiadateľ nemal možnosť získať, túto nepovažoval Najvyšší súd SR za dôvodnú, nakoľko žiadosť o informácie nebola podaná v súvislosti s vydávaním individuálneho správneho aktu, ale v súvislosti s verejnou obchodnou súťažou vyhlásenou pri nakladaní s majetkom mesta. Naviac správny orgán prvého stupňa je povinnou osobou podľa § 2 ods. 2 Zákona, čiže s plnou informačnou povinnosťou a na rozdiel od povinných osôb podľa § 2 ods. 1 Zákona nesprístupňuje len informácie o svojej rozhodovacej činnosti.

Argumentáciou žalovaného ohľadne ochrany osobných údajov, prípadne ochrany obchodného tajomstva sa Najvyšší súd SR v ďalšom nezaoberal a hodnotil ju ako účelovú obranu žalovaného, nakoľko tieto neboli v preskúmaných rozhodnutiach uvedené ako dôvod nesprístupnenia požadovaných informácií.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd SR dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, rozhodnutie žalovaného, ako aj krajského súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto napadnutý rozsudok postupom podľa § 250ja ods. 3 O. s. p., zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného použitím dôvodu vymedzeného v § 250j ods. 2 písm. a/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V súlade s § 250ja ods. 4 O. s. p. je správny orgán viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1, § 224 ods. 1, 2 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v **v uplatnenej výške 320,10 €**. Trovy konanie pozostávajú z trov konania pred súdom prvého stupňa, a to trov právneho zastúpenia: odmena za **2 úkony** právnej služby – prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej – žaloba zo dňa 30.3.2010, **á 55,49 €** (v uplatnenej výške 1/13 výpočtového základu 721,40 €) podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Vyhláška“), **režijný paušál k dvom úkonom právnej služby** podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, **á 7,21 €**, ako aj zo zaplateného **súdneho poplatku** vo výške **66,00 €**.

Náhrada trov za konanie pred odvolacím súdom pozostáva z trov právneho zastúpenia, a to z odmeny za **1 úkon** právnej služby – písomné podanie na súd vo veci samej – odvolanie zo dňa 22.10.2010 podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 14 ods. 1 Vyhlášky, vo výške **55,49 €**, **režijného paušálu k úkonu právnej služby** podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, vo výške **7,21 €**, ako aj zo zaplateného **súdneho poplatku** za odvolanie vo výške **66,00 €**.

Žalovaný je povinný náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 O. s. p. uhradiť na bankový účet právnej zástupkyne žalobcu, č. ú. X. vedený v T., a.s. v lehote uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská